

ת"פ 4996/11 - מדינת ישראל נגד ילנה גורביץ'

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 4996-11-19 מדינת ישראל נ' גורביץ'

בפני:	כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
באמצעות פרקליטות חיפה	הנאשםת
ילנה גורביץ'	ע"י ב"כ עוה"ד יובל קגן מטעם הסניגוריה
הציבורית	

גור דין

כתב האישום:

הנאשםת הורשעה על פי הודהתה בעבודות כתוב האישום המתוון בעבריה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות - עבריה לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (ריבוי עבריות).

לפי עבודות כתוב האישום המתוון, הנאשםת הייתה בעלת פוטון בעיר מעלות תרשיחא.

המתלוון מר דוד מרקוביץ' התגורר בעיר ובנותיו הקטינות שלו בפוטון. המתלוון סמרק על הנאשםת, ונתן בה את אמונו. הוא רשם את בנותיו לפוטון גם לשנת הלימודים 2016 - 2017. בשלב מסוים, על פי דרישת הנאשםת, מסר לה בתחלת השנה 12 מהחאות משוכות על חשבון על סך 2,000 ₪ כל אחת, וזאת עבור תשלום לפוטון.

במועד מסירת ההחאות, הוסכם בין המתלוון לבין הנאשםת, כי ההחאות לא תופקדה וכי מדי חודש, המתלוון יענין לנאשםת 2,000 ₪ במזומנים והוא תשיב לו את ההחאה של אותו חודש.

באוטו מעמד, ביקשה הנאשםת מהמתלוון, שלא למלא את שמה בשורת המוטב בהחאות, והמתלוון מתווך אמונו הרב בנאשםת, הסכים.

בהמשך הדברים, פנתה הנאשםת למתלוון השני, אברהם הרטמן, שהינו בעל עסק ציינגי וnicion שיקים בمعالות, השניים מכירים שנים רבות, ולפי כתוב האישום היו ביניהם יחסים יידידות, והרטמן נתן בנאשםת את אמונו.

בשלב מסוים, הנאשםת נטלה את השיקים שקיבלה מגורביץ', ובניגוד למה שסיכמה איתו, מסרה אותן להרטמן לניציון, תמורת סכום של 18,000 ₪ שקיבלה במזומנים, תוך שהיא מציגה בפני הרטמן מצג כזהב, כאלו היא זכאית להעביר לו את ההחאות ולקבל כסף תמורתן.

במועד הניציון, היא סיכמה עם הרטמן, שמדי חודש היא תשלם להרטמן 2,000 ₪, תמורת אחת ההחאות, או

לחילופין, תמסור לו אישור ממשר המכחאה, להפקיד את השיק בבנק.

על אף שהנאשפת העבירה את המכחאות לידי הרטמן וקיבלה תמורה כאמור 18,000 ₪, היה לא שילמה להרטמן 2,000 ₪ בمزומנים, ודחתה אותו באמתלות שונות, ובשלב מסוים ניתקה עמו קשר.

בחולוף שנה, בתאריך 12/6/17, לאחר שהרטמן לא קיבל מהנאשפת את התשלומים עבורVICION השיקים, הוא הפקיד את המכחאות לפירעון, אך הבנק לא פרע אותן בהעדר כסוי. כתוצאה מעשייה של הנאשפת, נגרמו לגורביץ' והרטמן נזקים, כמפורט בכתב האישום.

הנאשפת קיבלה מגורביץ' במרמה, בנסיבות חמימות, ב-12 הזרמנויות שונות, כסף בסכום מצטבר של 24 אלף ₪, על יסוד מצג כוזב כאלו המכחאות עדין ברשותה, תוך שהיא מגורביץ' את העובדה שמסרה אותן להרטמן, וגם אותן הונתה וקיבלה ממנו כספים במרמה, בנסיבות חמימות, בסך כולל של 18 אלף ₪, על יסוד מצג כוזב כאלו היא בעלת הזכות לגבות את המכחאות, והכל תוך ניצול יחסיו האמון שבו בין הנאשפת לבין המתלוננים.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה את תצהירו של נפגע העבירה (ג/1), רישום פלילי של הנאשפת (ג/2).

ב"כ הנאשפת הגיש מסמך מהרואה (ג/1), אוסף מסמכים רפואיים (ג/2), מסמכים הנוגעים לבן הזוג של הנאשפת שכוללים תעודה נשואין וצלום תעודה זהות שלו (ג/3).

תסקير שירות המבחן:

תסקיר שירות המבחן, סקר את נסיבותיה האישיות של הנאשפת, אשר נולדה וגדלה באוקראינה, עלתה ארצها עם אמה, בשנת 1992. לאורך השנים עבדה בעבודות שונות, בין היתר כמטפלת בהוסטל, ובשלב מסוים פתחה עסק עצמאי - מעון לילדים אותו ניהלה במשך כ-7 שנים. לדבריה, העסק נקלע לחובות, והוא עברה הליך של פשיטת רגל, וכיום עומדת בהסדר התשלומים שנקבע לה על ידי בית המשפט.

שירות המבחן מצין, כי יש לו היכרות קודמת עם הנאשפת, במסגרת אבחון שנערך לה בתיק פלילי שהתנהל בבית משפט שלום בעכו בגין ביצוע עבירות אלימות. היא נדונה לצו מבחן ושל"צ אך לא שיתפה פעולה, הכווים הופקעו והוטלה עליה ענישה חלופית.

בכל הנוגע להתייחסות הנאשפת לעבירות נשוא התקיך הנוכחי, הנאשפת הודה מילולית בביצוע המעשים, אך מדובר שירות המבחן עולה, כי היא שוללת כוונה פלילתית, התקשתה להכיר בנסיבות שגרמה לנפגעי העבירה, והיא כלל לא מבינה מדוע הוגשה נגדה תלונה במשטרה, שכן פתרה את הבעיה מול המתלוננים.

אשר לכיספים שגילה מהמתלוננים, ספירה כי התקשתה לשלם את חובה לנפגע העבירה מר אברהם הרטמן, מכיוון שהיא מדובר בתקופה בה הידרדר מצבה הבריאותי, והיא סבורה כי מדובר בטעות שנעשתה בתום לב ולא מעבר לכך.

שירות המבחן ערך לנאשפת הערצת סיכון, ובחן את סיכוייה לשיקום. בסיכון של האבחון קבוע כי לא ניתן לשולח את

הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

אשר לאפיק שיקומי, ציין שירות המבחן, כי הנאשמת שללה נזקקות טיפולית, ובHUDR הפנמה לחומרת העבירה ולמעשייה הפליליים, אין שירות המבחן בא בהמלצת טיפולית בעניינה.

אשר להמלצת עונשית, נקבע כי נוכח רמת הסיכון להישנות עבירות, הדר הדר הפנמה והכרה בהתנהגותה הפוגענית, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשمت ענישה מוחשית, על דרך מסר בעבודות שירות לצד מסר על תנאי, קנס ופיצוי.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (סת/1), בהם עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו עקב מעשייה של הנאשمت, וכן הביאה פסיקה הנוגגת בעבירות אלה.

לעמדת המאשימה, מתחם הענישה בתיק דן, נע בין 6 ל-18 חודשים מסר בפועל, ולאחר שקידת מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין מקום העונש, יש למקם את העונש בחלוקת התחתון של המתחם, כך שהנאשمت תרצה 9 חודשים מסר בפועל בעבודות שירות, לצד ענישה נלוית ופיצוי למתלוננים.

מנגד, ב"כ הנאשمت עמד ארוכות על נסיבות האישיות של הנאשمت, טעם שיש לתת להן משקל ממשמעותו תוך שהוא מפנה לעבודות המפורטות בתסוקיר שירות המבחן.

הסניגור טען כי מדובר למי שככל חייה נמצאת במאבק בלתי פוסק ובכל פעם שהוא צעד קדימה, נסיבות החיים לוקחים אותה לאחר. היא חוויתה אובדן של שני הוריה, חוללה במחלה כרונית מורכבת מסכנות חיים, יש לה יلد בן 5 והוא מגדלת עם בן זוגה, מתקיה מתקיימת מקצבת נכות כללית.

עוד טוען כי מדובר באירועים שונים, ואף לכך יש ליתן משקל.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, ציין הסניגור כי מדובר בנאשמת שלותה מאותו הרטמן, בעל הצ'ינגן' כספים במספר הזדמנויות, אותן השיבה לו, אך הפעם ההזו הדבר לא צלח, הכספיים שניטלו על ידו היו לצורך אחיזת הפטוון, הן המדבר בתכנית עברית יוזמה, אלא בצד של "יאוש".

הסניגור סבור שהנסיבות המתאימה לאירוע זהה הייתה בהליכים אזרחיים ולא פליליים ומכל מקום הנאשمت הודהה וחסכה בזמןו של בית המשפט, כתוב האישום תוקן וכך יש לתת משקל בענישת הנאשمت.

לטעמו של הסניגור, מתחם הענישה מתחילה במאסר על תנאי וברף העליון בעבודות שירות, ולאחר הנסיבות המיחדשות של הנאשמת יש להסתפק בעונש מסר על תנאי.

דבר הנאשמת בטרם מתן גזר הדין:

הנאשمت בדיירה טענה שהיא מצטערת, האירוע קרה לפני חמיש-שש שנים, היא לא התכוונה לפגוע במתלוננים, לא זו

היתה כוונתה. לשאלת בית המשפט מודיע לא השיבה למතلونנים את כספיהם, טענה שהשניים לא פנו אליה, כדי שתחזיר את כספם, ומר הרטמן אמר לה שהוא קיבל חלק מהכסף מעוז'ד והתיק נסגר. עוד טענה שהיא לה הרבה בעיות כספיות והיא הייתה בפשיטת רגל. היא סיפרה שבולה החל לעבוד רק לאחרונה, לפני כן הוא היה מובטל, ויש לה עוד שני ילדים בבית, והוא מטפלת בנכדה שלה, הואיל ובתה הייתה מכוראה לסמימים ועבירה גמilotות פרטיות.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעישה של הנאשמת פגעו בKENNINS של המתлонנים. הרכב המרמותי בעבירה פוגע באוטונומיה הרצון החופשי של המתلونנים, להחליט מה יעשה ברכושם (ע"פ 233 תענ"ר נ' מדינת ישראל (2010)).

הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ברף הבינוני.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

רע"פ 8443/15 **חגoli נ' מדינת ישראל** (2015) - נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות מרמה, בכך שקיבל לידי, ביחיד עם אחר, שיקים במרמה, ורכש באמצעות מוצרים שונים, בשווי כולל של כ-74,000LN. בית המשפט הטיל עליו 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, כאמור ערעוריו נדחו.

ברע"פ 2470/13 **프로그램 נ' מדינת ישראל** (2013) - נדון נאשם על עבירות מרמה וזוף, בעת שעבד בחברת ביטוח, הנפיק תעוזות ביטוח במרמה, קיבל אגבכך, סכום של כ-20,000LN. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי וכותב האישום הוגש בשינוי ניכר. הואណן ל-8 חודשים מאסר בפועל, כאמור ערעוריו נדחו.

בע"ג (מחוזי חיפה) 43631-10-14 **מדינת ישראל נ' נטליה רובין** וערעור שכנדג (2014) - שני ערעורים שהודיעו בהם אחד, האחד מצד המדינה והשני מצד הנאשמת, על גזר דין של בית משפט השלום בקריות. הנאשנת הורשעה בעבירות של גנבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה בניסיבות מחמיורות, זוף ושימוש במסמך מזויף. הוטלו עליה 9 חודשים מאסר, 6 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך של 15,000LN ופיצוי בסך של 160,000LN. בית המשפט המוחזק דחה את שני הערעורים. כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא, הוסיף וציין, כי לטעמו העונש נוטה לקולה (ראה שם בחוות דעתו, עמ' 4, שורה 21). עוד יצוין לעניין הרכיבים הכספיים, כי באותו עניין הנאשנת הייתה בהליך פשיטת רגל ועל אף זאת לא הייתה הטענה ברכיבי ענישה אלה.

בע"פ (מחוזי מרכז) 14-10-28122 **אלחנן נ' מדינת ישראל** (2015) - נדון נאשם ל-2 וחצי חודשים מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בגין שתי שיקום, זופם, קבלת 22,000LN בגיןם, וזאת על רקע מצוקתו הכלכלית.

בת"פ (מחוזי חיפה) 09-09-22544 **מדינת ישראל נ' בן שלוש** (2012) - הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה, לאחר שקיבל במרמה שכר עבור חודשים בהם לא עבד. סכום המרמה עמד על כ-26,000LN. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי. הואណן ל-4 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 11-09-54058 **מדינת ישראל נ' שוקרין** (2013) - הנאשמים הורשעו בעבירה של קבלת דבר
עמוד 4

במרמה, קיבלו סכומי כסף מאות תורמים, תוך הצגת מצג כוזב. בית המשפט המחויז גזר על כל אחד מהם חמשה חודשי מאסר בעבודות שירות.

בע"פ (מחוזי מרכז) 10-6785 קצרי נ' מדינת ישראל (2010) - נדון נאשם ל-4 חודשים בעבודות שירות ועונשים נלוויים, לאחר שהורשע בזיוף חתימת אשתו על 14 שיקים בסכום של 16,000 ₪ כל אחד ונטיית הכספיים לצורך כסוי חובות;

ת"פ (שלום ת"א) 11-35548-03-03 מדינת ישראל נ' בקושין (2013) - הנואשת הורשעה בעבירות לפי סעיפים 415 רישא, 418 ו-420 לחוק העונשין, וצירפה תיק נוספת. מדובר בנואשת שקיבלה במרמה 700 דולרழום מחשישה. בנוסף, קיבלה במרמה ממתלוננת אחרת - 12,000 ₪, וממתلونן אחר 6,000 ₪ כהלוואה, ובמקום להחזיר את ההלוואה, היא ציפפה שיק מקשיש אחר, חתמה חתימה שנחצתה להיות חתימת הבעלים ומסרה אותה לממתلونן. בית המשפט גזר עליה 10 חודשים מאסר בפועל, הפועל מאסר מותנה ובסך הכל קבוע כי היא תריצה 12 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (שלום עכו) 169-07-09 מדינת ישראל נ' מוחמד עלאם (2011) - כב' השופטת ר. בש (כיום שופטת בבית המשפט המחויז), הרשעה את הנואשם על פי הودאותו, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, בעבירה של שימוש במסמך מזויף בנסיבות חמירות. מדובר בנואשם שעבד כסוכן משנה בסוכנות בייטוח, הציג בפני הממתلونן מצג כוזב כאילו ביטח את רכבו, נטל ממנו שיקים דוחיים בסך כולל של 2,400 ₪, הציג בפניו תעודת ביטוח הנושאת חתימה מזויפת של בנק הדואר. הנואשם קיבל לידי את השיקים הדוחיים, העביר אותם לצדים שלישיים ולא ביטה את הרכב. כב' השופטת בש עדמה על חומרת מעשיו של הנואשם, על כך שהפיצו את חובת הנאמנות שלו כלפי הממתلونן הלקוח שלו, על כך שמדובר בפני עבירות חמורות שבוצעו בנסיבות בלתי נסבלת כלשונה, תוך הפניה לפסיקה שקוראת להחמיר בעונשים בעבירות מסווג זה, "הפוגעות באנשים תמיימים הנוטנים אמון במבצעיהם וויצואים בידים על רשם". על אף חלוף שבע שנים מאז ביצוע העבירות, ומצאו הכלכלי הירוד, הטילה על הנואשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, לצד עונשה נלוויות הכוללת קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 3,000 ₪.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

כתב האישום המתווך, מגולל מסכת מרמתית מצד הנואשת, כיצד הונתה את הממתלוננים תוך שילוליה לכיסה כספים בהיקף לא מבוטל.

התכוון והזדון, וכפועל יוצא - מידת האשם שהפגינה במעשה, ניכרים.

הנאשת נטלה את כל המחאות שננתן לה הממתلونן אבי הפעוטות (24,000 ₪), ובஹיון המחאות "פתחות", מסרה אותן לבעל הצ'ינגן, מר אברהם הרטמן, והוא בתמורה מסר לה תמורה - 18,000 ₪ במזומנים, כשהיא יודעת היטב שהיא לא הייתה רשאית לנכונות עקב התחייבותה לממתلونן. במקביל היא המשיכה להוילר את הממתلونן בכח ולקבל ממנו את המזומנים מדי חדש, כשהיא יודעת שהמחאות אין עוד ברשותה (כי היא מסרה אותן להרטמן בעל הצ'ינגן), והיא לא תוכל להסביר לממתلونן, הוילר והן כבר נפדו.

בניגוד לנטען לא מדובר במעשים שנושאים אופי אזרחי, אלא במנגנון מרמתי מובהק, מלאה בתכוון והזדון, כשהנאשת פועלת בשתי חייזות, האחת מול אבי הפעוטות, כשהיא מקבלת ממנו המחאות וمبקשת ממנו להוילר אותן "פתחות",

כשהיא יודעת שרק ככה היא תוכל להמשיך ו"לגלגל" אתן הלהה להרטמן בעל הציג'ינג; ובഴית השניה פעולה מול הרטמן, היא הציגה בפניו מצג כזב אליו היא רשאית לנכotaת המחאות, וקיבלה ממנו, כמובן, כסף מזומן.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות העניין, בהינתן מכלול השיקולים אני קובע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-12 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, מסר מותנה קנס ופיצוי למATALוננים.

נסיבות שאין קשר ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשמה בת 47, נשואה בשנית, אם לשולחה ילדים, בגילאי 5 עד 24, מתגוררת במלונות תרשיחא יחד עם בעלה השני ושנים מילידה. עובדת במשרחה חלקית בתפקיד שיווק ומזכירות, מקבלת גם קצבת נכות ומפעילה בית אמנה.

מהרישום הפלילי עולה, כי לחובת הנאשמה הרשות קודמות שהתיישנו, בעבורות של שימוש במסמך מזויף והתחזות, קבלת דבר במרימה וזיוף, הסגת גבול ועבירות נוספות משנת 2008.

מדובר ביצוע מס' רב של עבירות של קבלת דבר במרימה, לפי הוראת סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, החמורה מעבירת הרישה של אותה הוראת חוק.

הנאשמה נטלה כספים בשיטות ובמרימה, ועד היום למرات הזדמנויות רבות שניתנו לה, לא השיבה למATALוננים את כספם.

למרות הטיעונים שובי הלב אודות נסיבותה האישיות של הנאשמת, אין מדובר בנאשמה תמיימה, אלא בני שמאופיינת בהתנהגות שאינה נורמטיבית. לנאשמת hei הסתמכויות קודמות עם החוק, המuidות עליה.

לשירות המבחן היכרות קודמת עם הנאשמת, במסגרת אבחון שנערך לה בתיק פליי 08-10-5422, בגין ביצוע עבירות אלימות, במסגרתו נדונה לצו מבחן ושל"צ. ברם, מעין בתסוקיר עולה, כי הנאשמת לא שיתפה פעולה, צו בית המשפט לא קיימו על ידה, הצביעו הופקעו, ועל כן הוטלה עליה ענישה חלופית. גם יתר העבירות המופיעות ברישום הפלילי בהן עבירות מרימה, מוסיפות ולמעטות על הנאשמת.

אמנם הרשות הללו ישנות והתיישנו, ומשקלם בקביעת העונש זניח, אך כאשר בית המשפט בוחן את "העשה" אין הוא פטור מלעמוד על מאפיינו ההתנהגותים האנטי-חברתיים של העומד לדין בפניו, כדי למוד לו את העונש הרاءו לו.

בכל הנוגע לכתב האישום המתוקן בו הודהה הנאשמת, שירות המבחן מצין, כי הנאשמת התקשתה להכיר בנזקים שנגרמו לנפגעי העבירה, להכיר בחומרת התנהגותה, היא לא מבינה מדוע הוגשה נגדה תלונה במשטרה, שכן לעמדתה, פתרה את הבעיה וענינה צריך להסתיים בענישה קלה.

עוד עמד שירות המבחן על התמודדות הנאשמת עם המחללה הכרונית ממנה היא סובלת, תוך שירות המבחן מצין, כי נראה כי הנאשמת מרכזת בצריכה האישים, מתקשה להכיר בדףו התנהגותה הפלילית, עוסקה בזמן חומרת מעשה וטשטוש התנהגותה הפלילתית, אינה מכירה בנזקים שנגרמו למATALוננים, ועסוקה במחקרים האישים שהוא אמרה

לשלם בגין מעשים אלו.

במסיכום האבחון, קובע שירות המבחן, כי לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות עבירות דומות ממנה. צוין כי הנאשמה שללה כל צורך בנסיבות טיפולית, כאשר לעמדתה, מדובר בעיטה חד פעמית. לאור כל אלה, קבע שירות המבחן, כי אין מקום לבוא בהמלצת טיפולית בעניינה, אשר עשוי להפחית את הסיכון ממנה, ועל כן, הומלץ לבית המשפט להטיל עליה עונישה מוחשית של מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיזוי למתלווננים.

בכל הנוגע לנזק שנגרם, יש להפנות לתחבירו המתלווננים, העומדים על ההתנהלות של הנאשמה כלפייהם, על הנזק שנגרם להם. כך מצין המתלוון הרטמן: **"כרגע הפסק שליל כתוצאה ממטען העזרה לגבר ג'ורבייך עומד על כ-18 אלף ₪ שטרם החזרו"**, תוך שהוא מספר כיצד הונטה אותו ובמשך שנים נושא מלקבט את כספו. עוד הוא מצין, כי בغالל מצבו הבריאותי הוא לא יכול להתיצב לדין בבית משפט ולכנן שלח את ההצעה.

הסניגור ביקש לתת דעת מיוחד לנסיבות האישיות של הנאשمة, להיותה משפחת אומנה, מסירותה והنمץ שייגרם לתלוינים בה, תוך הפניה לראיות שהג�ש ולהשלמת הראיות בעניין זה. עוד טען, כי בשל מצבה הבריאותי, יש להקל עד מאד בעונשה.

אשר לנسبותה האישיות של הנאשمة ומצבה הבריאותי, מדובר בעבירות מרמה חמורות, נסיבותה האישיות ומצב בריאותה, כבודם במקומו מונח, אך הן נסיבות מפני האינטרס הציבורי המחייב הלימה עונשית למעשיה של הנאשمة, במיוחד לאור הנאמר בתסוקור שירות המבחן, המלמד על סיכון לא מבוטל להישנות העבירה, העדר הפנמה והעדר הכרה בנסיבות טיפולית.

כידוע, על אף שהמלצות שירות המבחן אין מחייבות את בית המשפט, חריגה מהן תהיה על דרך הכלל עקב נסיבות מיוחדות. בנדונו אין אלא, ההיפך מכך. האבחון המקיף בראי מכלול נתונה של הנאשمة ממלמד על הצורך בעונשה מרתיתעה.

אשר במצב בריאותה כנימוק לחזור לקולה, חריגה לקולה ממתחם העונשה, בשל שיקולי צדק, הקשורים בנسبותיו האישיות של נאשם, בשל מצבו הבריאותי, תעשה מקום שקיים מצב בריאותי קיצוני, אך שהטלת עונש מאסר, עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חיים (ראו: ע"פ 5669/14 **ЛОפליאנסקי נ' מדינת ישראל** (2015); ורע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (2016), דברים אשר חזר עליהם כב' השופט א. שוהם ברע"פ 773/16 **חנןאל נ' מדינת ישראל** (2016), שם, בפסקה 8)).

עם כל הצער שבדבר וההתחשבות במצבה הבריאותי של הנאשمة, לא מדובר במצב בריאותי חדש, אלא מצב שאיתו מתמודדת הנאשمة, לדעון הלב, שנים ארוכות. לא מצאתה בחומר הרפואי, עדכון המעיד על החמרה במצבה, או טענה למצב בריאותי ירוד במיוחד, המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, או טעם להקלה קיצונית בעונש, תוך הסתפקות במאסר מותנה, כדרישת הסניגור.

לדברים אלה מתווספת העובדה, שעד היום המתלוונת עובדת, מנהלת אורח חיים תקין, ואף מטפלת בילדים נוספים כמשפחה אומנה (ראו הראיות והשלמת הטיעון של הסניגור), אך לא טרחה להסביר ولو מקצת הכספיים שางלה מהמתלווננים. דברים אלו מתיישבים עם האבחנה שערכ שירות המבחן, כאמור, שהמתלוונת מרווחת עצמה ובצריכה האישים, ואני רואה את סבלם של המתלווננים ואת התנהגותה הקלוקלת, נתונים אלה מגבירו סיכון להישנות התנהגות

פורצת גבולות בעtid.

יחד עם זאת, לא אתעלם ממצב בריאותה של הנאשמה, ואשיקף שיקול זה, במסגרת מיקום עונש המאסר בתוך המתחם. אbehir, כי לולא נסיבותיה, ראוי היה למקם את עונש המאסר במקום גבוה יותר במתחם.

העונש המתאים (סעיף 40 יד (2) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשה של הנאשמת, מידת הפגיעה בהם, טיב העבירה בה הורשעה הנאשמת, חומרתה, מידת האשם שהופגנה באירוע, המלצות שירות המבחן המעידות על סיכון להישנות העבירה בעtid, העדר אפיק שיקומי, אי השבת הכספיים שנגלו מהמתלוננים, יש להטיל עליה עונש מוחשי, מרתייע ומצביע גבולות, בדמותו של מאסר בפועל.

יחד עם זאת, לאור מצבה הבריאותית ונתוניה האישיים, נמצא למקם את העונש בתחום המתחם.

בנסיבות העניין, משנמצא מתאימה לבצע עבודות שירות, היא תרצה את המאסר בעבודות שירות, לצד עונשה נלוות. כמו כן, בשים לב לטيبة של העבירה, יש להטיל עליה עונשים כלכליים, בדמות של קנס ופיצוי לממתلونנים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

4 חודשים מאסר בעבודות שירות.

הנאשמת תתייצב לתחילה ריצוי עבודות השירות ביום 13.3.23 ساعה 00:08, בפקדת מחוז צפון, סמור לכלא מגידו.

mobbar לנאשمت כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכי כל חריגה ו/או אי השימוש למומנה, תביא להפקעת הculo, והוא תרצה את יתרת העונש בכללה ממשית.

5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא תעבור בתוך תקופה זו, כל עבירה מהעברות בהן הורשעה ו/או עבירה רכוש מסווג פשע.

קנס בסך - 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום. פיגור יעמיד את מלאה הקנס לפירעון מיד ויפעל את צו המאסר שלו.

- פיצוי לממתلونנים

הנאשמת תשלם פיצוי בסך של - 24,000 ₪ עד תביעה מס' 1, ופיצוי בסך של - 18,000 ₪ עד תביעה מס' 2. ככל ששלמה למי מהם, תשלום בגין כספים אלה, ינוכה התשלום מחויב זה.

עוד מובהר, כי אין בחויב זה כדי לגרוע מזכויות וטענות הצדדים לפיקוחם כל דין.

הפיצויים הנ"ל ישולם ב-10 תשלוםים שווים ורצופים. פיגור יעמוד את מלא סכום הפיצוי לפירעון מיד, ויגבה כدرן שגבאים קנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 10 פברואר 2023, במעמד הצדדים.